

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

24. ledna 2018*

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka FITNESS – Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti“

Ve věci C-634/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 7. prosince 2016,

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupený M. Rajh, jako zmocněnkyní,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

European Food SA, se sídlem v Drăgănești (Rumunsko), zastoupená I. Speciacem, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Société des produits Nestlé SA, se sídlem ve Vevey (Švýcarsko), zastoupená A. Jaeger-Lenz a S. Cobet-Nüse, Rechtsanwältinnen, jakož i A. Lambrecht, Rechtsanwalt,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, C.G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin a E. Regan, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředek se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 28. září 2016, *European Food v. EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)* (T-476/15, EU:T:2016:568, dále jen „napadený rozsudek“), jímž Tribunál zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. června 2015 (R 2542/2013-4) (dále jen „sporné rozhodnutí“), které bylo vydáno v rámci řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi *European Food SA* a *Société des produits Nestlé SA*.

Právní rámec

Nariadení č. 2868/95

- 2 Pravidlo 37 písm. b) bod iv) nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1041/2005 ze dne 29. června 2005 (Úř. věst. 2005, L 172, s. 4) (dále jen „nařízení č. 2868/95“), stanoví:

„Žádost o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti [Návrh na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti] ochranné známky [Evropské unie] podle článku 55 nařízení, která se předkládá úřadu, musí obsahovat:

[...]

- b) pokud jde o důvody, o které se žádost [návrh] opírá:

[...]

- iv) údaje o skutečnostech, důkazech a argumentech předložených na podporu těchto důvodů.“

- 3 Pravidlo 40 tohoto nařízení stanoví:

„1. Každá žádost o zrušení nebo prohlášení neplatnosti, která je považována za podanou, bude oznámena [Každý návrh na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti, který je považován za podaný, bude oznámen] majiteli [ochranné známky Evropské unie]. Shledá-li úřad, že je žádost přípustná [návrh přípustný], vyzve majitele [ochranné známky Evropské unie], aby se k ní [k němu] vyjádřil ve lhůtě, kterou úřad stanoví.

2. Nevyjádří-li se majitel [ochranné známky Evropské unie], může úřad rozhodnout o zrušení nebo prohlášení neplatnosti na základě důkazů, které má k dispozici.

3. Veškerá vyjádření majitele [ochranné známky Evropské unie] se sdělí žadateli, kterého úřad vyzve, aby ve lhůtě stanovené úřadem odpověděl, považuje-li to za nezbytné.“

- 4 Pravidlo 50 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, použijí se ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení.

Směřuje-li odvolání zejména proti rozhodnutí přijatému v námitkovém řízení, nepoužije se na lhůty stanovené podle čl. 61 odst. 2 nařízení článek 78a nařízení.

Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením v souladu s nařízením a těmito pravidly, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. 74 odst. 2 nařízení.“

Nařízení (ES) č. 207/2009

- 5 Článek 7 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009, o [ochranné známce Evropské unie] (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), nadepsaný „Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu“, v odstavci 1 stanoví:

„1. Do rejstříku se nezapíšu:

[...]

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

[...]“

- 6 Článek 41 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Námitky proti zápisu ochranné známky mohou podat ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky [ochranné známky Evropské unie] z důvodů, pro které nelze ochrannou známku zapsat podle článku 8 [...]

[...]“

- 7 Článek 52 uvedeného nařízení, nadepsaný „Absolutní důvody neplatnosti“, obsažený v hlavě VI v oddíle 3, nadepsaném „Důvody neplatnosti“, stanoví:

„1. [Ochranná známka Evropské unie] se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení:

a) pokud byla [ochranná známka Evropské unie] zapsána v rozporu s článkem 7;

b) pokud přihlašovatel v době podání přihlášky nebyl v dobré víře.

2. Byla-li [ochranná známka Evropské unie] zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.

[...]“

- 8 Článek 57 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Při průzkumu návrhu na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou vyzývá úřad účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě svá vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením ostatních účastníků.“

- 9 Článek 60 nařízení č. 207/2009, jenž je obsažen v hlavě VII nadepsané „Odvolání“, stanoví:

„Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.“

- 10 Článek 63 tohoto nařízení, nadepsaný „Přezkoumání odvolání“, v odstavci 2 stanoví:

„Při projednávání odvolání vyzývá odvolací senát účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením, která předložili ostatní účastníci.“

- 11 Článek 76 uvedeného nařízení, nadepsaný „Zkoumání skutečností úřadem z úřední moci“, jenž je uveden v oddíle 1 nadepsaném „Obecná ustanovení“, v hlavě IX, nadepsané „Řízení“, stanoví:

„1. V průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.

2. Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“

- 12 Článek 78 odst. 1 téhož nařízení uvádí:

„V řízení před úřadem patří mezi důkazní prostředky:

- a) výsledky účastníků;
- b) žádosti o informace;
- c) předložení dokladů a důkazů;
- d) výsledky svědků;
- e) znalecké posudky;
- f) písemná prohlášení učiněná místopřísežně nebo mající podle právních předpisů státu, ve kterém jsou učiněna, rovnocenný účinek.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 13 V napadeném rozsudku Tribunál shrnul skutkový základ sporu, který mu byl předložen, takto:

„1 Dne 20. listopadu 2001 podala vedlejší účastnice, [společnost Société des produits Nestlé], u [EUIPO] přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení [č. 207/2009].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení FITNESS.

- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 29, 30 a 32 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
- třída 29: ‚Mléko, smetana, máslo, sýr, jogurty a jiné potravinové přípravky na bázi mléka, náhražky mléčných výrobků, vejce, rosoly, ovoce, zelenina, proteinové přípravky pro lidskou výživu‘;
 - třída 30: ‚Obilniny a výrobky z obilnin; obilniny určené ke konzumaci; obilniny ke snídani; potravinové výrobky na bázi rýže nebo mouky‘;
 - třída 32: ‚Neperlivá voda, sodovka, pramenitá voda, minerální voda, aromatizovaná voda, ovocné nápoje, ovocné šťávy, nektar, limonády, soda a jiné nealkoholické nápoje, sirupy a jiné přípravky pro výrobu sirupů a jiné přípravky pro výrobu nápojů‘.
- 4 Dne 30. května 2005 byla přihlášená ochranná známka zapsána jakožto ochranná známka Evropské unie pod číslem 2470326 pro výrobky uvedené v bodě 3 výše (dále jen ‚zpochybněná ochranná známka‘).
- 5 Dne 2. září 2011 žalobkyně, [společnost European Food], podala na základě čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, vykládaného ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) uvedeného nařízení, návrh na prohlášení zpochybněné ochranné známky za neplatnou.
- 6 Dne 18. října 2013 zrušovací oddělení návrh na prohlášení neplatnosti zamítlo v plném rozsahu.
- 7 Dne 16. prosince 2013 podala žalobkyně k EUIPO proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání.
- 8 Rozhodnutím ze dne 19. června 2015 (dále jen ‚napadené rozhodnutí‘) čtvrtý odvolací senát EUIPO toto odvolání zamítl.
- 9 Odvolací senát měl za to, že v rámci řízení o prohlášení neplatnosti důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že zpochybněná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost nebo je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, přísluší navrhovatelce na prohlášení neplatnosti. Odvolací senát dodal, že relevantním datem, k němuž se důkazy mají vztahovat, je den podání přihlášky zpochybněné ochranné známky, a sice 20. listopadu 2001. Kromě toho podle něj vzhledem k tomu, že se jednalo o levné výrobky široké spotřeby, relevantní veřejnost vykazuje stupeň pozornosti, který je nižší než průměrný.
- 10 Pokud jde o údajný popisný charakter, odvolací senát měl za to, že většina důkazů předložených před zrušovacím oddělením časově následuje po relevantním datu nebo se týká území Rumunska před jeho přijetím do Evropské unie. Pokud jde o kopie ze slovníků týkající se výrazu ‚fitness‘, měl odvolací senát za to, že tento výraz v roce 2001 u spotřebitelů neoznačoval inherentní vlastnost dotčených výrobků. Odvolací senát měl za to, že pokud jde o dotčené výrobky, uvedený výraz je sugestivní a představuje neurčitou evokaci. Podle něj tedy důkazy předložené před zrušovacím oddělením nejsou dostatečné k prokázání popisného charakteru zpochybněné ochranné známky.
- 11 Kromě toho odvolací senát řadu důkazů předložených poprvé před ním odmítl jako opožděné, aniž je zohlednil. V tomto ohledu odvolací senát uplatnil *per analogiam* pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení [č. 2868/95], vykládané ve spojení s pravidlem 37 písm. b) bodem iv) téhož nařízení.

12 Odvolací senát měl rovněž za to, že vzhledem k tomu, že výraz ‚fitness‘ má evokativní a nejednoznačný obsah, je způsobilý identifikovat výrobky, na které se vztahuje zpochybněná ochranná známka, jako pocházející od vedlejší účastnice, a tedy odlišit je od výrobků jiných podniků. Odvolací senát tedy dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala neexistenci rozlišovací způsobilosti této ochranné známky.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. srpna 2015 podala společnost European Food žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí.
- 15 Na podporu své žaloby vznesla společnost European Food tři žalobní důvody; první žalobní důvod se týkal skutečnosti, že odvolací senát odmítl zohlednit důkazy poprvé předložené před ním, druhý popisného charakteru zpochybněné ochranné známky a třetí neexistence rozlišovací způsobilosti uvedené ochranné známky.
- 16 Napadeným rozsudkem Tribunál zrušil sporné rozhodnutí a uložil EUIPO, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností European Food.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 17 Svým kasačním opravným prostředkem EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek a
 - uložil společnosti European Food náhradu nákladů řízení.
- 18 European Food navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil EUIPO náhradu nákladů souvisejících s tímto řízením.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, vykládaného ve spojení s pravidlem 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95

Argumentace účastníků řízení

- 19 První důvod kasačního opravného prostředku se v zásadě dělí na čtyři části.
- 20 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že Tribunál v bodě 56 napadeného rozsudku nesprávně uvedl, že nařízení č. 207/2009 a nařízení č. 2868/95 neobsahují ustanovení, která by stanovila lhůtu pro předložení důkazů v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti založeného na absolutních důvodech neplatnosti.
- 21 Sice neexistuje žádná předem určená lhůta, která by byla výslovně stanovena nařízeními č. 207/2009 a č. 2868/95, avšak EUIPO má na základě čl. 57 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a pravidla 40 nařízení č. 2868/95 pravomoc stanovit lhůty z titulu organizačních procesních opatření.

- 22 Možnost přiznaná EUIPO na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 nepřihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili, se tedy podle názoru EUIPO použije jak na lhůty stanovené přímo nařízeními č. 207/2009 a č. 2868/95, tak na lhůty stanovené EUIPO z titulu organizačních procesních opatření.
- 23 Kromě toho se uvedený článek údajně použije na všechny druhy řízení před EUIPO, a nečiní tedy rozdíly mezi námitkovými řízeními a řízeními o prohlášení neplatnosti.
- 24 Ve druhé části uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku má EUIPO za to, že Tribunál v bodech 57 a 58 napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že při neexistenci lhůt, které by bylo nutno dodržovat, lze důkazy předkládat kdykoli, a to včetně stadia odvolání.
- 25 Ve třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO uvádí, že působnost pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95 není omezena na námitková řízení, jelikož toto ustanovení neupřesňuje povahu dotčeného řízení. Tribunál tím, že své odůvodnění zaměřil na pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95, jež výslovně odkazuje na námitková řízení, podle názoru EUIPO porušil pravidlo uvedené v prvním pododstavci uvedeného pravidla, na jehož základě platí, že není-li stanoveno jinak, použijí se ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení. Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 má být tudíž rovněž použitelný v kontextu řízení o prohlášení neplatnosti.
- 26 Konečně v rámci čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že napadený rozsudek připravuje odvolací senát o pravomoc, kterou mu přiznává čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009. V tomto ohledu EUIPO tvrdí, že přípustnost všech dodatečných důkazů předložených před zrušovacím oddělením po ukončení písemné části řízení podléhá diskreční pravomoci zrušovacího oddělení svěřené čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009.
- 27 Podle názoru EUIPO platí, že s přihlédnutím ke lhůtám stanoveným zrušovacím oddělením a s cílem umožnit společnosti European Food odpovědět na skutečnosti a argumenty vznesené společností Société des produits Nestlé, byl odvolací senát povinen vykonat svou diskreční pravomoc na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, aby rozhodl, zda bylo namístě přihlédnout k důkazům, které byly poprvé předloženy před ním. EUIPO přitom podotýká, že po důkladné analýze všech okolností, které jsou relevantní v projednávané věci, odvolací senát shledal, že příslušné důkazy nebyly doplňkové ani dodatečné, ale pouze nové, a tudíž nepřipustné.
- 28 Odvolací senát tedy nebyl povinen přihlédnout k důkazům týkajícím se důvodu neplatnosti, jestliže tyto důkazy nebyly předloženy včas v rámci řízení o prohlášení neplatnosti.
- 29 Společnost European Food argumentaci EUIPO zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 30 V první a druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, kterými je nutno se zabývat společně, EUIPO tvrdí, že Tribunál v bodě 56 napadeného rozsudku nesprávně konstatoval, že nařízení č. 207/2009 a č. 2868/95 neobsahují ustanovení, která stanoví lhůtu pro předložení důkazů v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti založeného na absolutních důvodech neplatnosti, a že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 57 a 58 napadeného rozsudku tím, že rozhodl, že při neexistenci lhůt pro předložení důkazů v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti založeného na absolutních důvodech neplatnosti lze důkazy předkládat kdykoli, včetně stadia odvolání.
- 31 Podle článku 52 nařízení č. 207/2009 platí, že po zápisu ochranné známky jako ochranné známky Evropské unie může být uvedená ochranná známka za určitých okolností prohlášena na základě návrhu podaného EUIPO za neplatnou, zejména byla-li ochranná známka zapsána v rozporu

s článkem 7 tohoto nařízení. Tento návrh musí v souladu s pravidlem 37 písm. b) bodem iv) nařízení č. 2868/95 obsahovat údaje o skutečnostech, důkazech a argumentech předložených na podporu návrhu. Kromě toho na základě článků 57 a 78 nařízení č. 207/2009 EUIPO během tohoto řízení vyzývá účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě svá vyjádření, a může rovněž rozhodnout o provedení dokazování, včetně předložení skutečností nebo důkazů.

- 32 Z těchto ustanovení vyplývá, že ačkoli není v rámci řízení o prohlášení neplatnosti založeném na absolutních důvodech neplatnosti stanovena žádná lhůta pro navržení zrušení zápisu ochranné známky, na rozdíl od toho, co stanoví článek 41 nařízení č. 207/2009 v oblasti námitek proti zápisu ochranné známky na základě relativních důvodů pro zamítnutí, podle něhož je lhůta k podání námitek tři měsíce, je však stanovena lhůta k předložení důkazů v rámci návrhu na prohlášení neplatnosti nebo ji může stanovit EUIPO na základě své organizační procesní pravomoci.
- 33 V důsledku toho se Tribunál tím, že v bodě 56 napadeného rozsudku tvrdil, že nařízení č. 207/2009 neobsahuje žádné ustanovení o lhůtě pro předložení důkazů, dopustil nesprávného právního posouzení. Z ustálené judikatury Soudního dvora však vyplývá, že jestliže při odůvodnění rozsudku Tribunálu došlo k porušení unijního práva, ale jeví se, že jeho výrok je opodstatněný na základě jiných právních důvodů, musí být kasační opravný prostředek zamítnut (rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer, C-597/14 P, EU:C:2016:579, bod 29 a citovaná judikatura).
- 34 Tak je tomu v projednávané věci. Tribunál nezaložil zrušení sporného rozhodnutí na neexistenci lhůty pro předložení důkazů, ale na skutečnosti, že odvolací senát nesprávně rozhodl, že důkazy předložené žalobkyní poprvé před odvolacím senátem nebylo třeba zohlednit z důvodu jejich opožděného předložení.
- 35 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že – na rozdíl od toho co tvrdí EUIPO – Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku rozhodl, že čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 vykládaný ve spojení s pravidlem 37 písm. b) bodem iv) nařízení č. 2868/95 neznamená, že důkazy, které byly předloženy poprvé před odvolacím senátem, musí odvolací senát považovat za opožděné.
- 36 Dále z ustálené judikatury vyplývá, že žádný zásadní důvod související s povahou řízení probíhajícího před odvolacím senátem nebo pravomocí tohoto oddělení nevylučuje, aby uvedený senát přihlédl za účelem rozhodnutí o odvolání, které k němu bylo podáno, ke skutečnostem nebo důkazům předloženým poprvé až ve stadiu tohoto odvolání (rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 49).
- 37 Z článku 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ostatně vyplývá, že odvolací senát má z důvodu odvolání, které k němu bylo podáno, provést nový úplný přezkum merita námitek jak z hlediska právních, tak z hlediska skutkových otázek (rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 57).
- 38 Jak vyplývá z článků 63 a 78 nařízení č. 207/2009, za účelem přezkumu merita odvolání, které k němu bylo podáno, vyzývá odvolací senát účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě svá vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením, která předložili ostatní účastníci, a může rovněž rozhodnout o provedení dokazování, jehož součástí je i předložení skutečností nebo důkazů. Taková ustanovení dokládají možnost, že se skutkový základ v různých stádiích řízení probíhajícího u EUIPO může rozšířit (rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 58).
- 39 Soudní dvůr v bodech 60 a 61 rozsudku ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162) vskutku uvedl, že článek 59 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), jehož obsah je totožný s obsahem článku 60 nařízení č. 207/2009, jenž upřesňuje podmínky podání odvolání

k odvolacímu senátu, neodkazuje na předložení skutečností nebo důkazů, nýbrž pouze na předložení odůvodnění odvolání ve lhůtě čtyř měsíců a nelze jej tedy vykládat tak, že poskytuje odvolateli novou lhůtu k předložení skutečností a důkazů na podporu jeho námitek.

- 40 Z rozsudku ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162) nicméně nelze vyvodit, že všechny důkazy předložené odvolacímu senátu musí být za všech okolností považovány za opožděné.
- 41 Na straně jedné je nutno konstatovat, že na rozdíl od projednávané věci se věc, ve které byl vydán rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), týkala námitkového řízení proti zápisu ochranné známky. V souladu s pravidlem 50 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení č. 2868/95 přitom platí, že směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením. V tomto kontextu jsou tudíž důkazy předložené před odvolacím senátem považovány za opožděné, nicméně mohou být případně zohledněny na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009.
- 42 Na straně druhé, aniž je dotčeno speciální pravidlo použitelné na námitková řízení, které je obsaženo v pravidle 50 odst. 1 třetím pododstavci nařízení č. 2868/95, lze vždy předložit důkazy včas poprvé před odvolacím senátem v rozsahu, v němž tyto důkazy směřují ke zpochybnění důvodů uvedených zrušovacím oddělením v napadeném rozhodnutí. Tyto důkazy jsou tudíž buď doplňkovými důkazy k důkazům předloženým v řízení před zrušovacím oddělením, anebo důkazy, které se týkají nové skutečnosti a nemohly být vzneseny v průběhu uvedeného řízení.
- 43 Je ostatně třeba zdůraznit, že účastník řízení, který předkládá důkazy poprvé před odvolacím senátem, přísluší uvést důvody, proč jsou tyto důkazy předkládány v tomto stadiu řízení, jakož i prokázat, že je nebylo možno předložit v průběhu řízení před zrušovacím oddělením.
- 44 Konečně, jak bylo uvedeno v bodě 38 tohoto rozsudku, důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem mohou být předloženy na žádost tohoto senátu jako důkazní prostředky, a to ve lhůtách stanovených účastníkům.
- 45 Z toho vyplývá, že Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku správně rozhodl, že důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem nemusely být tímto senátem za všech okolností považovány za opožděné.
- 46 První a druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuty.
- 47 Ve třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že napadený rozsudek je stížen nesprávným právním posouzením, jelikož se v bodě 60 tohoto rozsudku uvádí, že působnost pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 je omezena na námitková řízení.
- 48 V tomto ohledu je třeba uvést, že ačkoli pravidlo 50 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2868/95, obsažené v hlavě X, nadepsané „Odvolání“, zavádí zásadu, podle níž se použijí ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení, třetí pododstavec téhož ustanovení představuje speciální pravidlo, které se od této zásady odchyluje. Toto speciální pravidlo je vlastní řízení o odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení a před odvolacím senátem stanoví režim skutečností a důkazů předložených po uplynutí lhůt stanovených nebo určených v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 28).
- 49 Tribunál tedy v bodě 60 napadeného rozsudku správně rozhodl, že toto speciální pravidlo, které je obsaženo v bodě 50 odst. 1 třetím pododstavci nařízení č. 2868/95, nebylo použitelné v rámci řízení o prohlášení neplatnosti založeného na absolutních důvodech neplatnosti.

- 50 Z toho plyne, že třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout.
- 51 Ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že napadený rozsudek odvolací senát připravuje o posuzovací pravomoc, kterou mu svěřuje čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, zda lze zohlednit důkazy, které byly poprvé předloženy poprvé před ním.
- 52 Tato argumentace EUIPO spočívá na nesprávném výkladu napadeného rozsudku.
- 53 Z bodu 66 napadeného rozsudku totiž nevyplývá, že EUIPO nemohl vykonat svou posuzovací pravomoc, ale že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že důkazy předložené společností European Food poprvé před odvolacím senátem nesmějí být zohledněny z důvodu jejich opožděného předložení.
- 54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 EUIPO nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.
- 55 Ze znění tohoto článku vyplývá, že obecně platí, není-li stanoveno jinak, že předložení skutečností a důkazů účastníky řízení je stále možné i po uplynutí lhůt, kterým podléhá takové předložení podle ustanovení nařízení č. 207/2009, a že EUIPO nic nezakazuje přihlídnout ke skutečnostem a důkazům, které byly takto opožděně uvedeny nebo předloženy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 42).
- 56 Naproti tomu z uvedeného znění stejně jasně vyplývá, že takové opožděné uvedení nebo předložení skutečností a důkazů nemůže účastníku řízení, který tak učinil, přiznávat bezpodmínečné právo na to, aby bylo k takovým skutečnostem nebo důkazům ze strany EUIPO přihlédnuto. Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 tím, že upřesňuje, že EUIPO „nemusí“ v takovém případě přihlížet k těmto skutečnostem a důkazům, přiznává totiž EUIPO širokou posuzovací pravomoc ohledně rozhodnutí, které musí v tomto smyslu odůvodnit, zda je namístě k těmto skutečnostem a důkazům přihlídnout, či nikoliv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 43).
- 57 Je třeba podotknout, že zohlednění opožděného předložení skutečností a důkazů ze strany EUIPO může být odůvodněné, usoudí-li EUIPO, že jednak skutečnosti předložené opožděně mohou na první pohled být skutečně relevantní a jednak stadium řízení, ve kterém dojde k tomuto opožděnému předložení, a okolnosti, které jej provázejí, takovému zohlednění nebrání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 44 a ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 38).
- 58 Případné zohlednění uvedených doplňujících důkazů proto v žádném případě nepředstavuje „prospěch“ přiznaný některé ze stran, ale musí být výsledkem objektivního a odůvodněného výkonu posuzovací pravomoci, kterou uvedený čl. 76 odst. 2 EUIPO svěřuje (rozsudek ze dne 26. září 2013, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM a centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 111).
- 59 Z toho vyplývá, že čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je rovněž třeba zamítnout.
- 60 První důvod kasačního opravného prostředku je tedy nutno zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z narušení rovnováhy mezi procesními právy účastníků řízení, jakož i z porušení zásad hospodárnosti řízení a řádné správy

Argumentace účastníků řízení

- 61 EUIPO tvrdí, že napadený rozsudek narušuje rovnováhu mezi procesními právy účastníků řízení v řízeních *inter partes* před EUIPO a kromě toho je v rozporu se zásadami hospodárnosti řízení a řádné správy vzhledem k tomu, že si účastníci řízení mohou zvolit, že nepředloží důkazy nebo vyjádření nebo některé jejich aspekty nesdělí z důvodu „nedbalosti nebo zdržovacích taktik“.
- 62 Společnost European Food odvětila, že druhý důvod kasačního opravného prostředku postrádá základ a spočívá na pouhých spekulacích bez sebemenšího odkazu na jakékoli příslušné právní ustanovení.

Závěry Soudního dvora

- 63 V souladu s čl. 168 odst. 1 písm. b) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora musí kasační opravný prostředek přesně uvést kritizované části napadeného rozsudku, jehož zrušení se domáhá, jakož i právní argumenty, které tento návrh specificky podporují, jinak je dotýčný opravný prostředek nebo důvod opravného prostředku nepřipustný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 29).
- 64 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že jako zjevně nepřipustný musí být odmítnut kasační opravný prostředek, který se omezuje na všeobecná tvrzení a neobsahuje přesné odkazy na body napadeného rozsudku, které mají být stíženy nesprávným právním posouzením (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 30).
- 65 Druhý důvod kasačního opravného prostředku přitom neobsahuje přesné odkazy na body napadeného rozsudku, ale omezuje se na všeobecnou kritiku tohoto rozsudku bez uvedení bodů, které mají být stíženy nesprávným právním posouzením. Takový důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba odmítnout jako nepřipustný.
- 66 Ze souhrnu předchozích úvah vyplývá, že kasační opravný prostředek je třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 67 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 68 Vzhledem k tomu, že společnost European Food náhradu nákladů řízení od EUIPO požadovala a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení souvisejících s řízením o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.